

Lidewej Bosman: 'Naupaka' Uitgegeven in eigen beheer, 2014. ISBN 9789082227703 (Lymfeklierkanker/Hodgkin/Kanker/Alternatief/Spiritualiteit/PO)
Te koop via: <http://www.bol.com/nl/c/boeken/lidewej-bosman/11003336/index.html>

Soort boek ziekte stijl:

Journaliste Lidewej Bosman beschrijft in dit boek waarom ze ervoor kiest vlak voor de dood van haar vriend daar niet bij te zijn. Sander, met wie ze jarenlang samen is geweest, zal aan de gevolgen van lymfeklierkanker sterven terwijl zij op Hawaï is, het eiland waar Sander haar 10 maanden eerder ten huwelijk had gevraagd. Ze wil daar op haar manier afscheid nemen van Sander die een alcoholprobleem had ontwikkeld. Met de alcohol verdoofde hij zijn angsten, wanhoop. Het leidde tot veel ruzies. Ze gingen in therapie voor deze problemen, maar dat veranderde niets. Lidewej schrijft over hoe ze haar geliefde door de alcohol verloren had, haar manier van rouwen, de Hawaïaanse levenslessen die haar inzichten geven en helpen haar verdriet te verwerken, haar inspireren en nieuwe dromen geeft. Boek van 192 pagina's.

Over de schrijfster:

Lidewej Bosman (1979) is freelancejournalist. Naupaka is haar autobiografische debuut dat ze zelf uitbrengt onder de naam Liinkt. "Ik geef mijn boek zelf uit om met de bespaarde royalty's jonge start-ups te ondersteunen. Hiermee realiseer ik twee dromen tegelijk". Zie ook: https://twitter.com/LI_INKT en <https://www.facebook.com/lidewej.bosman>

Wat viel op:

Dit boek heeft veel reacties losgemaakt. Lidewej Bosman heeft een eigen keuze gemaakt, die veel stof doet opwaaien. Ze maakt duidelijk waarom de zorg voor Sander haar na zeven jaren te zwaar werd, hoeveel ruzie ze hadden, waar ze hulp zochten. Hoe ze genoeg kreeg van het vele alcoholgebruik van Sander dat weer voor ruzies zorgde, hulp zocht en besloot naar Hawaï te gaan.

Zie o.a. de volgende linken:

<http://cryptocheilus.wordpress.com/2014/05/30/commotie-over-lidewej-bosman-met-haar-boek-naupaka/>

Wilmamazon: 'Haar boek komt vandaag pas in de verkoop, maar dat lijkt niet eens gelezen te hoeven worden. Liever niet zelfs. Lidewej wordt al dagen afgefikt in niet mis te verstane bewoordingen tot aan schuttingtaal aan toe. Nederland staat weer eens vol met beste stuurliedjes aan wal. Lees de reacties in bijvoorbeeld [het AD](#), dat volgens mij al eerste met het bericht kwam dat ze begin 2013 de relatie met haar zieke vriend verbroken had. (...)'

<http://www.ad.nl/ad/nl/1012/Nederland/article/detail/3662702/2014/05/28/Lidewej-verbrak-relatie-met-terminaal-zieke-vriend.dhtml>

Tonny van der Mee: '(...)De strijd tegen zijn ziekte brak ook haar op. Terwijl hij vocht voor zijn leven, maakte zij zich van hem los om zichzelf terug te vinden. Over dat omstrede besluit schreef ze het boek 'Naupaka'. Als één partner sterk blijft, kun je nog samen strijden. Maar als beide partners aan de ziekte onderdoor gaan, heb je

niks meer om voor te vechten. (...) Maar dat was ook het moment dat bij hem een agressieve vorm van lymfeklierkanker (Hodgkin) ontdekt werd. Dat was het bizarre lot, vertelt Lidewej Bosman. 'Toch bleven we positief. De eerste chemo's sloegen aan. Hij kreeg zijn levenslust weer terug. Zelfs in het laatste jaar, toen de hoop klein was, zei hij: ik ga dit overwinnen.' Ook de sterke Sander verliest na 7 jaar de strijd tegen kanker. Vorige zomer overleed hij. Nu zit Lidewej thuis aan de tafel waar ze eind januari 2013 afscheid van elkaar namen. (...) 'De psychische hulp, de hele zorg rustte op mijn schouders. Ik ben zelfs langere periodes ziek thuis geweest. Ik was op.' Een gesprek bij het [Helen Dowling Instituut](#) (psychologische zorg bij kanker) opent haar ogen. 'De psycholoog zei dat het vaker voorkomt dat geliefden een relatie verbreken als de situatie onleefbaar wordt,' zegt ze. 'Dat was iets wat ik niet uit durfde te spreken, omdat ik Sander niet wilde kwetsen. Hij beseftte ook dat het niet meer ging lukken. Sander ging bij zijn ouders wonen. Hij vond het goed zo. Hij wilde mij niet langer pijn doen.'

De gevoelens zijn tegenstrijdig. De relatie is over, maar de liefde niet. Lidewej laat Sander met zijn diepste angsten achter. Haar uitlaatklep is hardlopen en in de natuur zijn. Daarom wil ze terug naar Hawaï, waar Sander haar een jaar eerder ten huwelijk vroeg. Ze krijgt een baan in een wellnesscentrum. Sander juicht haar reis toe. Hij vraagt wel of ze terugkomt als hij op een dag euthanasie wil. Dat zegt Lidewej toe. (...) Lidewej besluit om op Hawaï te blijven, tegen de wens van familie en vrienden in. Ze wil op haar eigen manier afscheid nemen, met Hawaïaanse levenslessen en rituelen. 'Ik heb me afgezonderd, en ben bij de zee gaan schreeuwen, schelden en huilen. Tegelijk voelde ik zijn aanwezigheid.'

De familie van Sander wil geen contact meer. Ze hebben ook grote moeite met het boek. 'Ik begrijp hoe moeilijk het voor hun is geweest. Sander vond het ook niet leuk dat ik niet terugkwam, maar hij respecteert mijn besluit. Hij wilde dat ik een nieuwe start maakte.' (...)

http://www.geenstijl.nl/mt/archieven/2014/05/komt_een_vrouw_bij_de_surfleraar.html

<http://cult.thepostonline.nl/2014/05/29/terugkijken-lidewej-bosman-schreeuwde-hawai-tegen-de-zee/>

Citaten:

Pag.43: 'Ik mis je *like crazy, babe,*' zegt Sander met trillende stem, 'en het spijt me zo dat het me niet lukt om te stoppen met de drank. Ik begrijp dat je het niet meer aankunt en wil je alle ruimte geven die je nodig hebt.'

Pag.116: Sander: 'Hai lief, zou je aan je familie kunnen vragen hoe zij tegenover je besluit staan om een eventueel "gaan" van mij niet wil bijwonen? Dat je daarvoor op afstand je eigen manier creëert? Ik wil namelijk het allerliefst dat je erbij bent en je schuin tegenover me zit zodat ik je kan zien. Uiteraard respecteert ik je keuze, maar ik vind het echt moeilijk en vorm er geloof ik langzaam een mening over. (...) *Met een brok in mijn keel deel ik Sanders vraag met mijn familieleden en zie hoe zorgzame blikken hun vrolijke gezichten overschaduwden.*'

Pag.119: 'Ik ben je kwijt.

Opnieuw stop ik mijn hoofd in het kussen en schreeuw zo hard ik kan. Mijn pijnkussen. Het is vijf dagen geleden dat Sander overleed en ik mis hem vreselijk.(...) Wel lukt het me steeds beter om met mijn emoties om te gaan. Zodra er een nieuwe

golf aan komt, trek ik me terug bij een oude boom achter op het erf om ze te doorvoelen.'

Pag.154: 'Ik bestudeer mijn zongebruinde lichaam, dat door de yogalessen, het hardlopen, fitnessrondes en het fysieke werk bij de Hawaiian Sanctuary een stuk slanker en gespierder is geworden. (...) Als we later blikjes bier opentrekken, proost ik met haar op de dag en dank in gedachten voor alle bijzondere mensen die mijn pad kruisten. En op Halia, de nieuwe vrouw die zichzelf hervonden heeft en straalt. Zowel vanbinnen als vanbuiten.'

Pag.187: 'Door het overlijden van Sander stierf een deel van mij. Het scheurde mijn hart, net als de bloem, in tweeën. Op Big Island hervond ik de liefde en het vertrouwen in mezelf.'

Recensies/Extra:

Bol.com: marie75: 'Dit boek is zo aangrijpend, dat ik niet kon stoppen met lezen. Dit is het verhaal dat niemand durft te vertellen, dit is wat er achter de voordeur en facebookfacade plaatsvindt. Dat is niet mooi en heel erg rauw. Ik ben de laatste die daarover een mening durft te hebben. Want je weet niet hoe je reageert als dit je overkomt. Ik kan Lidewej niet in alles volgen, maar ik begrijp haar wel. Dappere vrouw!'

Foskedewolf 12 juli 2014: 'Hoe durft Lidewej Bosman, de auteur zó dapper te zijn het pad te volgen dat kennelijk voor haar is aangelegd?!

Velen zouden wel willen, maar missen de moed omdat ze "afhankelijk" zijn of "aangepast" leven, doen wat anderen van hen verlangen, hierdoor zelf stukgaan aan innerlijke conflicten.

Volg je Eigen-Wijsheid, dit heb je gedaan Lidewej. Bravo! Je bent een voorbeeld, hoe je je gevoel kunt, vaak moet volgen. 7 miljard mensen, 7 miljard inzichten'